

Aruba University honors Hubert T. H. (“Shon”) Lopez with the island’s first Honorary Doctorate Degree

On Friday, December 8, the auditorium of the University of Aruba was filled to capacity to honor a man who has upheld not only the letter but also the spirit of the law through years of distinguished service. Hubert T.H. Lopez, better known in the community as “Shon” Lopez. He was awarded an honorary Doctoral Degree in Law, a first for the University of Aruba, and the community.

The actual awarding of the doctorate was performed by Professor Dhers. Herman De Jong, who extolled to the gathering the many achievements and milestones in the long career of “Shon” Lopez, declaring him to be a “rare person.” He sponsored “Shon” Lopez as the recipient of this honor along with law professor Glenn Thode. Professor De Jong revealed that such an honor is also very rare, and doubts that Aruba will see such an event again.

“Shon” Lopez was born in Curacao in January of 1924. After living and working in Aruba for many years, he founded the Lopez Law Firm in 1970. The many highlights of a distinguished career in law include his being instrumental in revamping the labor laws of Aruba, providing increased fairness in the workplace for employees. He was also responsible for structuring the guidelines used by judges in pronouncing sentence on those convicted of crimes.

A lifetime of service devoted to the law and the community has won “Shon” Lopez the respect of many, including Wim Rutgers, retired university professor, who is very active in the cultural life of Aruba. He edited a book that was presented to the public during the doctoral ceremony by Hubert T.H Lopez, Jr, titled “Ley ta Justica,” (“Law is Justice.”) The book is a history of the career and life of “Shon” Lopez as told through various anecdotes and editorials by colleagues, relatives, and friends that have interacted and been affected by him during his long career. A copy of the book was presented to “Shon” and his wife, along with family members, and to Lieutenant-Governor Christina de Freitas, representing the Government of Aruba and the Queen of Holland on this august occasion.

Following the presentation of the book, the audience gave “Shon” Lopez a standing ovation while Professor Dhr. De Jong held the Doctoral Certificate high for all to see. The gathering then lined up and individually congratulated “Shon” Lopez and his wife for this well-deserved honor. Afterwards, all retired to the gardens of the University of Aruba for an informal celebration.

Speech Herman de Jong bij ceremonie voor:

Erepromotie Hubert Th. (Shon) Lopez

Laudatio

“Volgaarne aanvaard ik de taak mij door de rector opgedragen. Alvorens deze ten uitvoer te leggen [baret afdoen] wil ik eerst een schets geven van de levensloop en de verdiensten van de heer Lopez.”

Laudatio

Ik richt mij dus eerst tot u. [handgebaar maken naar het publiek] Bij sommigen onder u, die de heer Lopez goed kennen, zal misschien de gedachte kunnen opkomen: nu gaat deze man die hier aan het woord is, *mij* iets vertellen over Shon Lopez. Kent hij *zelf* de heer Lopez eigenlijk wel? Op dergelijke, mogelijk bij u opkomende vragen wil ik graag een antwoord geven, net zoals de heer Lopez zelf naar ik begrepen heb vaak zijn antwoord al had bedacht op een mogelijke reactie op bijvoorbeeld een ingezonden brief van hem in de krant. Een eredoctoraat wordt door een universiteit, in dit geval de Universiteit van Aruba, toegekend, en deze toekenning moet door een aan die universiteit verbonden hoogleraar worden tenuitvoergelegd. De traditie van de uitreiking van eredoctoraten wil dat deze hoogleraar voorafgaand aan het door hem uitspreken van de plechtige erepromotieformule, de laudatio houdt, dat is een opsomming van de verdiensten van de hoofdpersoon die de universiteit tot de toekenning aan hem van het eredoctoraat hebben geleid. De door mij te geven schets van de levensloop en de verdiensten van de heer Lopez dient daarmee dus tevens als *publieke* motivering namens de universiteit van de toekenning van dit eredoctoraat. Deze laudatio zal overigens, zo kan ik u geruststellen, niet een droge opsomming van wapenfeiten zijn, maar ik zal daarin juist ook op de persoon van de heer Lopez en op zijn voor die wapenfeiten doorslaggevend geweest zijnde karaktertrekken ingaan.

Hubert Th. Lopez, bekend als Shon Lopez, werd geboren op 8 januari 1924 op Curaçao. Over zijn opleiding valt weinig te zeggen: MULO en praktizijn, maar tegelijkertijd is hiemee juist al heel veel gezegd, zoals nog zal blijken. *Kan* aan iemand die geen universitaire opleiding heeft genoten wel een eredoctoraat worden toegekend? Het antwoord is: ja *zéker*. Een gewoon doctoraat, dat de *reguliere* doctorstitel oplevert, is *in beginsel* niet mogelijk. Maar de wettelijke regeling in het Koninkrijk geeft de universiteiten nu juist de mogelijkheid om iemand die geen academische opleiding heeft gevolgd en die naar een *breed* gedragen oordeel *grote* verdiensten heeft gehad voor de samenleving een eredoctoraat toe te kennen. Wel, de heer Lopez is in de loop van zijn leven uitgroeid tot een man met grote juridische, maatschappelijke en menselijke

verdiensten. Zijn juridische verdiensten voor Aruba, en de Nederlandse Antillen liggen in de eerste plaats (maar zeker niet alleen) in de advocatuur waarin hij ruim 30 jaar werkzaam is geweest en in de indrukwekkende hoeveelheid juridische boeken, wetenschappelijke artikelen en annotaties bij rechterlijke uitspraken van zijn hand. Zijn verdiensten op bestuurlijk niveau, eerst voor het eiland, later voor het land Aruba, liggen onder meer, verre van volledig opgesomd, in zijn functie van landsbemiddelaar, zijn voorzitterschap of lidmaatschap van een belangrijk aantal commissies, regeringscommissies of andere onafhankelijke commissies, zijn voorzitterschap van de Algemene Rekenkamer, enzovoort. Daarnaast liggen zijn verdiensten ook in belangrijke mate in het geven van ontelbaar veel gratis juridische adviezen of andere bijstand aan iedereen die zijn hulp inriep, zonder onderscheid des persoons. Niet voor niets kreeg hij de bijnaam 'abogado di pueblo'. En hij bemiddelde vaak, in de buurt waar hij woonde, of bij de lokale voetbalclub. Hij is niet alleen landsbemiddelaar geweest zoals ik vermeldde, maar ook volksbemiddelaar. In enkele woorden samengevat: hij heeft gedurende vele decennia zijn beste krachten – en dat waren uitzonderlijke krachten – gegeven aan de Arubaanse gemeenschap, en wat het juridische betreft aan het gehele gebied van de Nederlandse Antillen.

Dit zijn, in enkele penseelstreken geschetst, zijn grote en brede verdiensten. De heer Lopez is, zo heb ik begrepen, niet iemand die graag de publiciteit en de schijnwerpers zoekt, maar hij zal bij deze openbare plechtigheid zijn ziel nog even in lijdzaamheid moeten bezitten, want ik ga nu nader in op een aantal aspecten die ik nog slechts vluchtig heb aangestipt.

Men kan ook slechts door dieper door te dringen in zijn persoon en zijn karakter een beeld schetsen dat zijn verdiensten voldoende recht doet. *Wat is het in de persoon van Shon Lopez waarmee hij bij vrijwel iedereen zo enorm veel respect heeft afgedwongen?* Op grond van gesprekken die ik met een aantal personen heb gevoerd en stukken die ik heb gelezen ter voorbereiding van deze laudatio is mij dat duidelijk geworden. Ik noem *een aantal karaktertrekken* van hem die hier een rol hebben gespeeld.

- Natuurlijk is dat onder meer zijn onvermoeibaar streven naar het afleveren van *kwaliteit* in zijn juridisch werk, de toewijding en inzet waarmee hij altijd zijn werk deed. Dat onvermoeibare, die enorme werkkraft, komt voort uit persoonlijke gedrevenheid, een sterk gevoel voor sociale rechtvaardigheid, doorzettingsvermogen en discipline. Vanzelfsprekend is voor dat steeds weer afleveren van kwaliteit een zeer goed intellect vereist, maar voor het alleen hebben van een hoge intelligentie worden geen eredoctoraten toegekend.

Wat kan, heel in het kort, worden gezegd over zijn juridische geschriften? Overziet men zijn lijst van publicaties, dan raakt men direct al onder de indruk van de *hoeveelheid* ervan. Ik tel in de eerste plaats ongeveer *dertig* boeken van zijn hand. Wat een werkkraft spreekt hieruit. Daarnaast een groot aantal artikelen in diverse Antilliaanse, Arubaanse en Nederlandse juridische tijdschriften, én ongeveer honderd annotaties van rechterlijke uitspraken. Neemt men kennis van de *inhoud* van zijn

geschriften, dan komt men een fraaie combinatie tegen van publicaties die erop gericht zijn juridische zaken, vooral van arbeidsrechtelijke en administratiefrechtelijke aard, uit te leggen aan een breed juridisch lezerspubliek, en geschriften waarin hij dieper, wetenschappelijker graaft. Hij heeft overigens bepaald niet alleen over arbeidsrecht en wat tegenwoordig bestuursrecht wordt genoemd geschreven. De heer Lopez heeft over welhaast *alle* onderdelen van het recht gepubliceerd. En verder valt op dat hij, of hij nu meer docerend of meer wetenschappelijk schrijft, er altijd in slaagt zijn gedachten zeer helder onder woorden te brengen, in eenvoudig taalgebruik. Dat is een vaardigheid die in de juridische wereld *niet* vanzelf spreekt.

- Daarnaast is er in zijn karakter een bijzondere combinatie geworteld van een zekere bescheidenheid (wie ben ik?) én een stelligheid en overtuigdheid van zijn eigen kwaliteiten en zijn eigen gelijk (wat ik zeg is juist). Hij heeft zoals ik al zei indrukwekkend veel geschreven, en vond dat hij daar ook erkenning voor zou moeten krijgen. Maar toen hij, tot twee maal toe, een koninklijke onderscheiding kreeg – eerst werd hij tot ridder, later tot officier in de orde van Oranje Nasau benoemd – was zijn reactie telkens: waaraan heb ik dat eigenlijk verdiend? Die combinatie van bescheidenheid en zelfbewustheid vond ik ook terug in de opmerking van een confrère. Die schreef over hem: ‘Hij wist met zijn bescheidenheid maar tegelijk ook wel met heel veel overtuiging en stelligheid zijn standpunt aan het Gerecht te doceren’. (Hoor u, te doceren, te onderwijzen, de advocaat die de rechter onderwijst, en dat op bescheiden wijze.) Een unieke combinatie. Verklaart *die* karaktertrek: ik weet hoe het zit en wat goed is, misschien niet ook de opleiding die hij volgde: MULO en praktizijn? De heer Lopez is zoals ik al vermeldde niet meester in de rechten, hij heeft geen academische opleiding gevolgd. Hij is als praktizijn in de advocatuur werkzaam geweest. Wat is een praktizijn in de juridische wereld? Het woord heeft niet steeds precies dezelfde betekenis. Tot 1948 werd dit woord in Suriname en de Nederlandse Antillen gebruikt voor het beroep van advocaat; tot dat jaar kon men dit vak hier alleen in de praktijk leren, de praktijk was dus de leerschool. Later betekende het woord praktizijn onder meer: rechtskundig raadsman, die geen *gestudeerd* advocaat is. Zou het kunnen zijn dat de heer Lopez, gezien zijn karakter, destijds heeft gedacht: ik weet zelf of zoek zelf uit hoe het zit; ik zal mezelf wel opleiden, daar heb ik geen professoren voor nodig. En hoezeer heeft hij gelijk gekregen. Hij is dus een schoolvoorbeeld van een autodidact, een self made man, maar het oude woord praktizijn is natuurlijk veel mooier.

- Een volgende in het oog springende karaktertrek is zijn volstrekte integriteit en eerlijkheid. Nu gebruik ik een woord dat tegenwoordig een modewoord lijkt te zijn: integriteit, dus haast ik mij om concreet te maken wat ik hiermee in dit verband bedoel. Van een van zijn kinderen weet ik dat hij soms zei: ‘Hou je handen schoon, zodat je ’s avonds altijd goed kunt slapen’. In deze uitspraak kan men natuurlijk ook iets van welbegrepen eigenbelang lezen: om plezierig te leven moet je onder andere zorgen dat je ’s nachts goed slaapt, maar in de allereerste plaats gaat het uiteraard om de morele norm die hier wordt gesteld. De heer Lopez is een man van principes. In alle situaties, in de kring van familie en gezin, in zijn juridische werkkringen, in zijn vriendenkringen, is het altijd zo geweest dat je wist wat je aan hem had en op hem kon bouwen. Als hij iets

belooft te doen, dan zal hij dat doen. En als je iets aan hem vraagt, zal hij dit meteen voor je doen. Belofte maakt schuld. Dit principe sprak voor hem vanzelf.

En respect voor de ander hebben, dat sprak voor hem ook vanzelf. Hoezeer hij ook overtuigd was van zijn eigen kwaliteiten en zijn eigen gelijk, hij liet anderen in hun waarde. Van een tweede confrère vernam ik over hem het volgende. Een beginnend advocaat is soms een gemakkelijk doelwit voor een wat kort aangebonden rechter of voor een veel ervarener confrère als tegenpartij die een gemakkelijke scoringskans ruikt. Behulpzaamheid spreekt in het advocatenberoep niet vanzelf. De praktizijn Lopez bleef echter steeds een gentleman die zijn grotere kennis en ervaring nooit op een voor zijn tegenpleiter beschamende wijze uitbuitte; sterker nog: tijdens de behandeling van de zaak wist hij soms een op een dwaalspoor geraakte beginnening met een subtiële wenk weer op het juiste spoor te krijgen. Behulpzaamheid, hulpvaardigheid, het sprak voor de heer Lopez vanzelf. Ook in heel ander verband. Achter de schermen, buiten de publiciteit, zonder ermee te koop te lopen, is hij een vrijgevig man. Waar hij kan helpen, doet hij dat.

Hij is, ik zei het al, een man van principes. Dat kwam ook naar voren toen de in de Nederlandse Antillen tot levenslang veroordeelde en in het KIA opgesloten man, die inmiddels meer dan 30 jaar vastzit, voor het indienen van een gratieverzoek een raadsman nodig had en in de Nederlandse Antillen geen advocaat te vinden was die hem wilde bijstaan. De heer Lopez besloot toen, vanuit zijn verantwoordelijkheidsbesef en het door hem gehuldigde principe dat in een rechtsstaat iedereen een recht heeft op verdediging, dit gratieverzoek voor deze persoon in te dienen. Verantwoordelijkheidsbesef, het dragen van verantwoordelijkheid, ook dit sprak voor de heer Lopez vanzelf. Van jongs af aan heeft hij in gezins- en familieverband en in diverse andere verbanden verantwoordelijkheid gevoeld en op zich genomen.

Een man van principes. Waarden en normen. Wat we nu precies onder waarden en normen moeten verstaan, staat ons niet altijd even helder voor ogen. Maar op dit moment, hier in deze ruimte, zien wij allen het wél duidelijk. Waarden en normen? Zie naar de heer Lopez. Daarmee heeft hij zich ten voorbeeld gesteld aan anderen, en velen voelen dit ook zo. Hij is voor velen een bron van inspiratie geworden.

Een man van principes is doorgaans streng voor zichzelf, en kan vaak ook voor anderen streng zijn. Bepaalde dingen moest je niet doen bij hem. Als je bijvoorbeeld hem om een juridisch advies had gevraagd, wat hij in korte tijd op zeer gedegen wijze – en zoals ik al heb gezegd gratis – voor jou opschreef, maar je kwam het vervolgens niet ophalen, dan had je het verbruikt bij hem. En je moest zijn advies ook precies zoals hij het had opgeschreven opvolgen.

Die strengheid jegens anderen kon zich ook, op een heel andere wijze, uiten in zijn geschreven reacties op rechterlijke uitspraken – ik doel op zijn annotaties – of op politieke of maatschappelijke gebeurtenissen – hier doel ik op zijn ingezonden stukken voor de krant. Wanneer rechters of politici het in zijn ogen helemaal verkeerd deden, kon zijn edele verontwaardiging zijn pen extra scherp maken. Toen, al weer lang geleden, een in de Nederlandse Antillen werkzame, uit Nederland afkomstige rechter zich in een

vonnis in minder zakelijke bewoordingen laatschuldigend uitliet over de lokale politiek, betoogde Shon Lopez in een uitvoerige, zeer kritische en felle annotatie in het blad Justicia dat rechters zich in vonnissen dienen te onthouden van dergelijk cynisch commentaar. Die scherpe annotatie was overigens wél in zakelijke, juridische bewoordingen gesteld, in overeenstemming met zijn principe dat respect vereist dat men nooit op de man speelt.

- Ik noemde eerder ook eerlijkheid. Eerlijk zijn: opnieuw een principe dat voor hem vanzelf sprak. Eerlijk zijn is voor hem ook: recht door zee gaan, geen omtrekkende bewegingen maken, recht op het doel afgaan en daarbij de rug recht houden. Daarbij *soms* ook dwars door alles heenlopen. Dit laatste is natuurlijk niet altijd de meest subtiële handelwijze. Maar met uitsluitend zeer subtiel gedrag worden aanmerkelijk minder doelen bereikt dan door de heer Lopez in zijn leven bereikt zijn.

- Het kwam ook al eerder naar voren: behulpzaamheid, dienstvaardigheid. Meer in het algemeen heeft de heer Lopez zich steeds in dienst willen stellen van de Arubaanse, en wat het juridische betreft ook de Nederlands-Antilliaanse gemeenschap. Dat komt uit zijn talloze juridische geschriften duidelijk naar voren. Zijn onmiskenbare behoefte om zijn juridische kennis met anderen te delen, om kennis te verspreiden, heeft tot zeer goede dingen geleid. Steeds weer (ik noemde het al eerder) wordt men in zijn boeken en andere publicaties getroffen door zijn helder, vaak eenvoudig taalgebruik. Zijn geschriften moesten voor zo veel mogelijk mensen leesbaar en begrijpelijk zijn, niet ter eigen meerdere glorie, maar vanuit dienstvaardigheid gedacht en gevoeld. Hij heeft het nieuwe Wetboek van Strafvordering vertaald in het Papiaments. Monnikenarbeid, in dienst van de Arubaanse en Nederlands-Antilliaanse gemeenschap. Deze vertaling is, zoals zoveel waardevolle geschriften van hem, uitgegeven door de door hem opgerichte stichting Shon Lopez. Er is niemand die zo veel heeft gedaan om onderwerpen van Arubaans, en Antilliaans recht op systematische en heldere wijze in kaart te brengen als hij. Hij is van *uitzonderlijke* betekenis geweest voor het rechtsleven en de advocatuur van Aruba. Zijn reeds genoemde persoonlijke gedrevenheid, doorzettingsvermogen en discipline en de daaruit resulterende enorme werkkraft hebben het hem mogelijk gemaakt om al deze boeken en andere publicaties te schrijven naast zijn andere drukke werkzaamheden.

Ten slotte wil ik noemen dat de heer Lopez een van de zeer weinigen in Aruba is die als een volstrekt *onafhankelijk* persoon wordt gezien. Aan deze beeldvorming heeft hij zelf uiteraard in belangrijke mate bijgedragen. Zodra hij in een bepaalde functie het gevoel kreeg dat een of meer anderen hem politiek wilden gebruiken, nam hij ontslag uit die functie.

Het respect dat hij alom genoot, kon soms ook in beduchtheid bestaan. Hij werd nooit aangevallen, beducht als men was voor de reactie daarop die uit zijn scherpgeslepen pen zou kunnen vloeien. Hij kon ook juridisch hard slaan in zijn geschreven reacties, maar speelde daarbij, ik zei het al, nooit op de persoon.

Dames en heren, er is op grond van deze uitvoerige motivering die ik namens de Universiteit van Aruba heb gegeven bepaald voldoende reden om aan de heer Lopez een

eredoctoraat in de Rechtsgeleerdheid te verlenen. De Universiteit van Aruba is zich ervan bewust dat deze titel misschien wat aan de late kant komt. Maar moge vanmiddag voorop staan dat thans het eerste lid van de Arubaanse samenleving aan deze universiteit een eredoctoraat uitgereikt krijgt. Is dit de eerste titel die de heer Lopez krijgt? Hij is immers autodidact. Daar wil ik het volgende over zeggen. Zoals vermeld is hij eerder tot ridder in de orde van Oranje Nassau benoemd en later tot officier in die koninklijke orde bevorderd. En is de naam waaronder hij bekend staat: Shon, zoals hij weliswaar van jongs af aan al is genoemd, niet in de loop van zijn leven door zijn eigen grote verdiensten tot een erenaam, tot een eretitel uitgegroeid? Hoe dit ook zij, in deze plechtigheid van vanmiddag is nu het grote ogenblik aangebroken. [baret opdoen] Het is voor mij een eer en een groot genoegen om thans over te gaan tot het uitspreken van de plechtige erepromotieformule. Ik verzoek daartoe u allen, ook hen die buiten deze zaal in een andere ruimte deze plechtigheid volgen, te gaan staan.